

Nom del castell: Clarà
Data de construcció: segle X
Municipi: Moià
Comarca: Bages
Altitud: 816 m
Coordenades: E 423706, N 4630426.5 (ED50 UTM 31N) Longitud: 02° 04' 48.8" Latitud: 41° 49' 12.7" (ETRS89 Geodèsiques)
Com arribar-hi: des de la vila de Moià cal prendre la carretera N-141C en direcció a Calders i Manresa i just al final de les darreres cases de la vila surt una pista forestal que duu a la masia Coromines, situada sota el vessant nord del castell i des d'on s'hi pot pujar mitjançant un corriol.

Les primeres notícies documentals, del 912, es refereixen al castell anomenant-lo de Moià, però poc temps després apareixia com de Clarà. Tenia la funció de defensa del terme de Moià, si bé els senyors no tenien el domini de la ciutat, ja que era un alou comtal. Juntament amb altres castells, formà part del dot de la comtessa Ermessenda de Carcassona. El domini eminent era del comte de Barcelona, i el primer feudatari conegut fou el senescal Amat Elderic, que va jurar fidelitat a la comtessa Almondís entre el 1057 i el 1058. El 1136 apareix com a feudatari el senescal Guillem Ramon de Montcada i, entrat el s. XIII, el rei Jaume I el va permutar al bisbe de Vic. La castlania va passar per dues famílies, primer els Gallifa i després els Rocafort. El seu estat actual és totalment ruïnós.

Les restes

L'element més remarcable de les nombroses restes d'aquest castell del s. XI és la torre mestra, que domina tot el conjunt. Es tracta d'una torre cilíndrica, amb 6,8 m de diàmetre exterior, un gruix de parets de 2,05 m i una alçada actual de 4,9 m. La corona una cúpula de pedra, mig esfondrada, com la resta de la construcció. L'aparell és de carreus de mida mitjana escantonats a cops de martell i disposats a trencajunts en filades horitzontals

Castell de Clarà.

força regulars. L'aparell de la cúpula és més barroer, amb pedres sense treballar, posades de forma irregular, si bé es poden veure una sèrie de filades concèntriques que es van empentint fins a tancar-se. Els carreus es van unir amb morter de sorra i calç abundant que li dona un color blanquinós.

Les altres construccions que formaven el castell s'estenen al voltant de la torre mestra. Cap a l'oest hi ha una cisterna de planta circular, d'uns 3 m de diàmetre, construïda amb blocs de pedra més petits que els de la torre, però més ben escairats, disposats en filades horitzontals i units amb el mateix morter utilitzat en la construcció de la torre. Encara es poden observar pegats d'arrebossat en els murs, per això cal suposar que l'interior quedava revestit amb argamassa. Als altres costats de la torre hi ha un conjunt d'estances que formaven la resta de dependències del castell. En alguns indrets les parets conserven fins a 2 m d'alçada; en d'altres, els murs són

Murs del castell de Clara.

gairebé imperceptibles. Cap a l'oest, es poden distingir dues estances de planta trapezoïdal. Les situades a la banda sud consten de dos habitacles, l'un trapezial i l'altre amb una planta també trapezial, però més irregular. Es van construir amb carreus escantonats a cops de martell disposats en filades horitzontals i units amb un morter més

terrós que el de la torre, tot i que també conté calç.

Nota: extret del volum *El Bages de la Catalunya Romànica* d'Editorial Pòrtic, gener de 2002

Jordi Gironès Vilardebò

Novembre de 2012

